

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. február hó 16. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette miatt ... vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2014. évi szeptember hó 15. napján kihirdetett 1.B.312/2014/8. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlottat hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

Az ítélet ellen a vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A vádlott védője jogorvoslatának indokait írásbeli beadványában részletesen kifejtette. A bűncselekmény hiányában történő felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság és eljárási szabályt sértett, amikor a Be. 76. § (2) bekezdésére hivatkozással a Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerv által folytatott eljárásban elhangzott nyilatkozatokat is beemelte a bizonyítékok közé. Bizonyítékként kizárólag a nyomozás során, valamint a bírósági eljárásban törvényes figyelmeztetés mellett elhangzott vádlotti nyilatkozatok értékelhetők bizonyítékként, illetőleg azok az okiratok, amelyeket a vádlott az eljárás során becsatolt. A törvényszék ítélete pedig épp a bűnösség kérdésében alapul elsődlegesen a törvénysértő módon az ítéletbe beemelt „bizonyítékokon”. A védelem álláspontja szerint az sem vitatható és jogszabály által sem tilalmazott, hogy valaki a saját hozzátartozóját ért munkaügyi sérelem vonatkozásában munkaügyi felügyelőként ennek a sérelemnek, panasznak akár a hivatalos rendszerben is utána nézzen. Hivatkozott arra is, hogy a vádlott munkája közben véletlenül más hivatalos ügyben eljárva ismerte fel a rendszerben, hogy a kormányhivatal a létszámleépítések során törvényt sértett több személy vonatkozásában. Amennyiben a bíróság által megállapított tényállás szerint élettársának a jogtalan előnyben történő részesítése céljából tekintett volna bele az EMMA rendszerbe, úgy azt 2012. január 18. után, de legkésőbb március 18-ig próbálja megszerezni, nem pedig az összes létező - élettársának rendelkezésére álló - jogorvoslati határidő lejárta után. Tévesen és iratellenesen állapította meg a történeti tényállásában a törvényszék a következőket: „Ezt követően de 2012. május 4. napját megelőző, közelebbről meg nem határozható időpontban ... vádlott neve vádlott, illetve ... arra az álláspontra jutott, hogy valójában

nem is leépítésről, hanem csupán létszámcsereéről van szó." A fentieket azonban semmilyen bizonyíték nem támasztja alá."

Indítványozta a védő a vádlott személyi körülményeinek kiegészítését azzal, hogy több mint 20 éve jogi szakvizsgával rendelkezik és összességében bűncselekmény hiányában történő felmentését,

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta a pertörténeti adatokkal történő kiegészítéssel.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezés okán az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, figyelemmel a Be. 554/B. § a) pontjában írtakra is bírálta felül.

A nyilvános ülésen a védő jogorvoslatának írásbeli indokolásában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta és reagált a védő jogorvoslatában kifejtettekre kiemelve, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a Be. 76. § (2) bekezdésében írtakat.

A vádlott az utolsó szó jogán fellebbezését és annak irányát fenntartotta és részletesen kifejtette véleményét a nyomozó hatóság, az ügyészség és a törvényszék munkájáról. Előadta, hogy az a szándék vezette, hogy a teljesen jogszerű jogorvoslatnak a lehetőségét keresse. Meggyőződése, hogy bűncselekmény nem követett el.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást és ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A védelem álláspontja szerint a törvényszék tévesen értelmezte a Be. 76. § (2) bekezdésében írtakat, amikor a vádlott munkáltatója által folytatott eljárásban tett nyilatkozatait „beemelte” a bizonyítékok körébe. A törvényszék ítélete ezáltal megalapozatlanná és felülbírálatra alkalmatlanná vált, tekintettel arra, hogy az ítéletben végigvonul a fegyelmi eljárás során tett nyilatkozatokra történő hivatkozás.

Az ítélet tábla a védelmi álláspontot nem osztotta. A Be. 76. § (2) bekezdése kimondja: a büntetőeljárásban fel lehet használni azokat az okiratokat és tárgyi bizonyítási eszközöket, amelyeket valamely hatóság - jogszabályban meghatározott feladatainak teljesítése során a hatáskörében eljárva - a büntetőeljárás megindítása előtt készített, illetőleg beszerzett.

A vádlott kormánytisztviselő, az 1978. évi IV. törvény 137. § 1.1, alpontja szerint hivatalos személynek minősül. Törvény rendelkezik a fegyelmi felelősségéről. Munkáltatója a törvény rendelkezései alapján járt el, konkrétan megjelölve a vonatkozó jogszabályhelyeket. A törvényszék nem vétett eljárási szabályt, amikor akként határozott, hogy a Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerv által folytatott eljárásban született nyilatkozatokat felhasználta a bizonyítási eljárás során és ennek megalapozott indokát adta. A Szegedi

Ítélet tábla az IH.2005/137. számon közzétett - és a fellebbezési főügyészség képviselője által is hivatkozott - határozatában részletesen taglalta a büntetőeljárás megelőző eljárásban beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságának a szempontjait. Utal az ítélet tábla is arra, hogy a büntetőeljárás törvénynek a tanú meghallgatására vonatkozó rendelkezései, illetőleg a vádlott meghallgatására vonatkozó rendelkezései más eljárásban nem alkalmazhatók és értelemszerűen azok törvényességét nem is érinthetik.

Az ítélet tábla a törvényszék eljárása során olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem észlelt, ami az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás során megalapozott tényállást állapított meg. A tényállás a személyi körülmények körében kiegészítendő annyiban, hogy a vádlott több mint 20 éve jogi szakvizsgával rendelkezik.

A pertörténethez tartozóan rögzítendő, hogy a vádlottal szemben a büntetőeljárás személyes adattal visszaélés és más bűncselekmény miatt indult, mely 2013. október 30-án a Nyíregyházi Járási Ügyészség B.10794/2012/7. sz. határozatával bűncselekmény hiányában megszüntetésre került, majd a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség Nf.5027/2013/1-I. határozata által folytatásra. A számítástechnikai rendszer és adatok elleni vétség miatt is folytatott nyomozás 2013. október 30. napján ugyancsak megszüntetésre került a már hivatkozott határozattal megrovás alkalmazása mellett. A határozat ellen a vádlott panasszal élt és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség hatályon kívül helyező határozatában további nyomozati cselekmények elvégzésére hívta fel a Nyíregyházi Járási Ügyészséget. A jogosulatlan adatkezeléssel elkövetett személyes adattal visszaélés miatt a nyomozás 2014. március 11. napján bűncselekmény hiányában megszüntetésre került.

Az ekként kiegészített tényállás immár hibamentes és a Be. 351. § (1) bekezdése alapján az ítélet tábla a felülbírálat során irányadónak tekintette.

A vádlott mindvégig következetesen tagadta bűnösségét. A törvényszék eljárása során nemcsak a vádlott munkahelyi vezetőjét, de munkatársait, munkaügyi felügyelőket is tanúként hallgatott ki. A munkaügyi felügyelők egyöntetűen nyilatkoztak a munkájuk során követendő eljárási rendről az EMMA rendszer használatáról, az adatbetekintés részletszabályairól, azok eredményeinek iktatásáról, illetve annak hiányáról. E vallomások ellentmondásban álltak a vádlott védekezésével. Arra már utalt az ítélet tábla, hogy álláspontja szerint a törvényszék törvényesen járt el amikor a fegyelmi eljárás során keletkezett nyilatkozatokat is értékelésének körébe vonta. Az ítélet 5. oldal alulról a 3. bekezdésben az utolsó mondat pontosítandó a következők szerint: „Kíváncsi voltam rá, hogy hány embert engedtek el és hány embert vettek fel és ezáltal ... keresettel élt a munkaügyi bíróság felé.”

A törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekményének jogi minősítése és az elkövetéskori anyagi jogszabály, az 1978. évi IV. törvény alkalmazása is.

Az 1978. évi IV. törvény 225. §-a alapján az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen hivatali kötelességét megszegi, hivatali hatáskörét túllépi vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél bűntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét úgy ítélte meg, hogy hivatali helyzetével egyéb módon visszaélve követte el.

A hivatali helyzettel visszaélés fogalma alá esik egyrészt a személyes cél érdekében történő hivatalos fellépés, a hivatali eljárás során a hivatali jogosultságnak törvényes feltételek nélküli igénybe vétele.

Megállapítható, hogy a vádlott adat betekintésével, adat kérésével összefüggésben nem volt úgynevezett hivatali ügy, az adatokat nem véletlenül találta, magáncélból kérte le azért, hogy élettársát jogtalan előnyhöz juttassa. Az adatokról való tudomásszerzés képezte a jogtalan előnyt. A vádlottnak egyébként jogosultsága volt az EMMA rendszerbe történő belépéshez, de arra nem volt legitimációja, hogy ezekkel az adatokkal igazolja magáncélból az élettársa keresetlevelében leírtakat.

A vádlott belépését a rendszerbe semmilyen módon nem dokumentálta, kizárólag hozzátartozója érdekében töltött le adatokat.

Helyesen állapította meg a törvényszék az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésében „Mivel ... felperes a keresetlevelében, illetve a fellebbezésben szereplő adatokhoz másképpen nem juthatott hozzá, a vádlott azért tekintett bele több alkalommal az EMMA rendszerbe, illetve nyomtatta ki a fenti adatokat, hogy azzal jogtalan előnyben részesítse élettársát,, hogy bizonyíthassa a keresetlevelben szereplő állításait.”

A védelem javarészt az első fokon eljáró bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, amely a másodfokú eljárásban a megalapozott tényállásra tekintettel a Be. 351. § (1) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány, a próbára bocsátás intézkedés alkalmazása ugyancsak törvényes volt.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét helyes indokai alapján a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2015. február 16.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.B.312/2014/8. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatával 2015. február hó 16. napján jogerős.

Debrecen, 2015. február 16.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

kiadó